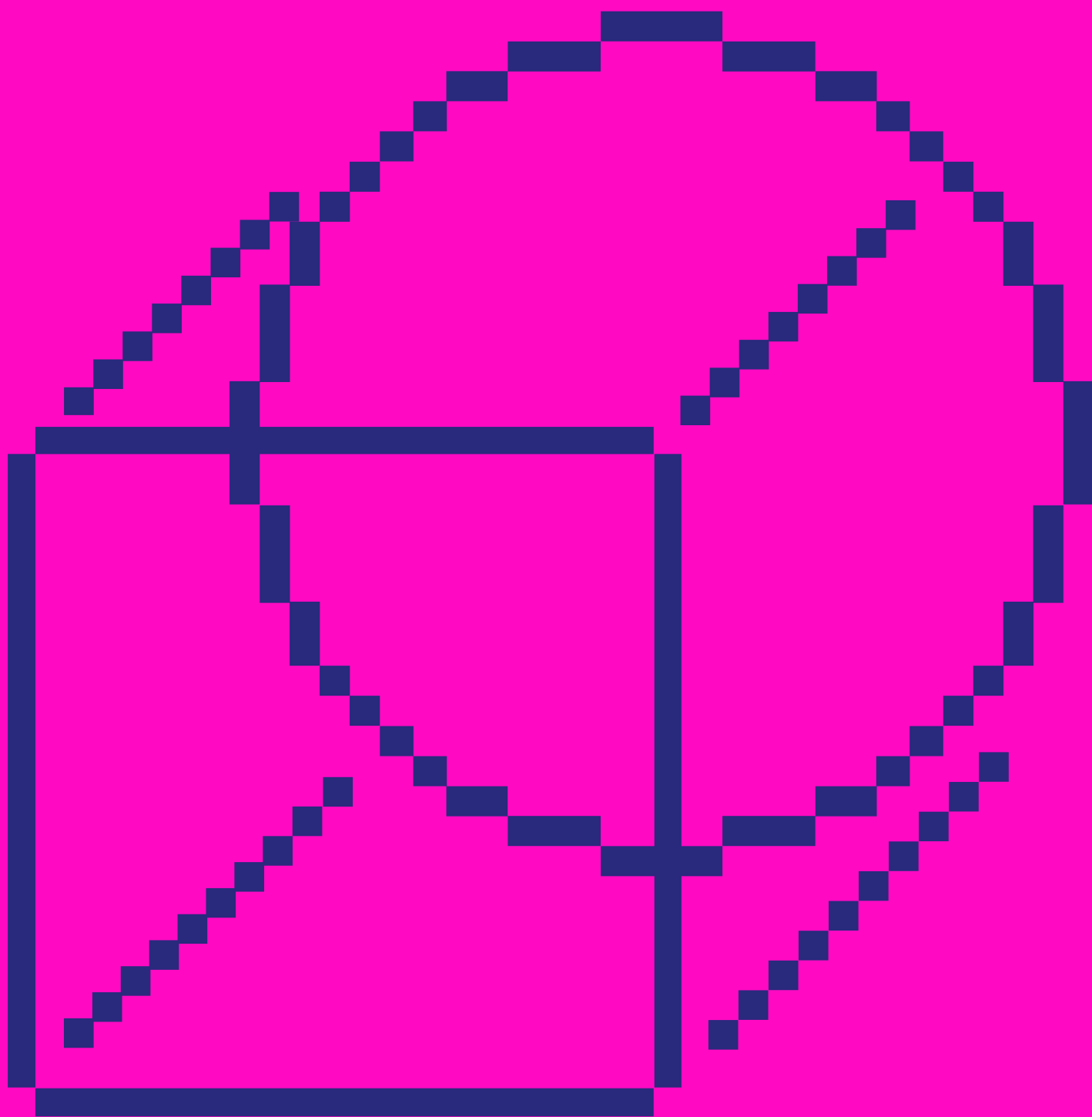

Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj

László Moholy-Nagy
Design Grant
2020

Tartalomjegyzék

Contents

Köszöntő Prologue	6
PO/MÁZI Gyula	
Designerek: a kreatívipar kulcsfigurái	7
Designers: the key players of the creative industry	
Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj	8
László Moholy-Nagy Design Grant	
Az ösztöndíjról	8
About the Grant	11
Moholy-Nagy László Formatervezési	14
Ösztöndíjbizottság 2020	
Members of the László Moholy-Nagy	14
Design Grant Committee 2020	
2020. évi ösztöndíjasok	15
Grant Holders of 2020	15
ANDRÁSI Edina	16
Lumimóza porcelánlámpa	
Lumimóza porcelain lamp	
GÓG Angéla DLA	18
Laska – magyar száraztészta határozó és az	
elkészítéséhez szükséges tárgyegyüttes	
Laska – Hungarian dry pasta guide and pasta-	
making tools	
HLATKI Dorottya	20
Mesmerize – archetipikus terek tapétasorozat	
Mesmerize – spatial archetypes wallpaper series	
NAGY Krisztina	22
Moduláris elemekből építkező bőrkárpit	
szabászati hulladékból	
Modular leather upholstery from waste material	
SZALKAI Dániel	24
Sensorism – generatív technológiák fejlesztése	
Sensorism – development of generative	
technologies	
TÓTH Ádám	26
Sorolható belsőépítészeti struktúra	
Connectible interior architectural structure	
VERES Adrienn	28
Infinity ülóbútor	
Infinity chair	
VERES-VEZPRÉMI Lili	30
VADKERT	
SAVAGE GARDEN	
Impresszum	32
Impress	

Designerek: a kreatívipar kulcsfigurái

Mindennapjaink során a design értékét és előnyeit elsősorban azokon a tárgyakon és szolgáltatásokon keresztül tapasztaljuk meg, amelyek életünket könnyebbé és tevékenységeinket hatékonyabbá teszik. Amikor azonban egy jól megtervezett, szép tárgyat veszünk a kezünkbe, vagy valami megragadja a figyelmünket az utcán, mégsem gondolunk bele, hogy a designnak milyen nagy szerepe van a gazdaságban is. 2020 végén immár hatodik alkalommal jelent meg a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának időszakos összegző tanulmánya – ezúttal a 2013–2018 közötti évekről –, amely a szerzői jogi ágazatok gazdasági súlyát vizsgálja Magyarországon, és a hazai kreatívipar helyzetét, teljesítményét és nemzetgazdasági szerepét veszi górcső alá. A tanulmány egyik legfontosabb megállapítása, hogy a szerzői jogi ágazatok – ezek közé tartozik a formatervezés is – csak a 2018-as évben mintegy 8,7 százalékos súlyt képviseltek a nemzetgazdaságban, ezen belül is mintegy 56 százalékkal nőtt a tapéta- és a szőnyeg-, 51 százalékkal pedig a bútoripar termelékenysége.

Ez a kutatás is egyértelműen rámutat arra, hogy a hazai iparnak milyen nagy szüksége van a formatervezőkre. A designerekre azonban nemcsak nemzetgazdasági jelentőségük miatt hárul nagy felelősség: a folyamatos innovációs kényszer, a fenntarthatóságnak való, már-már kötelező érvényű megfelelés és a piac globális jellege miatt a formatervezés – és általánosságban a design – a versenyképesség növelésének olyan hatékony és sokoldalú eszköze lett, mely egyre több tekintetben határozza meg egy vállalat közép- és hosszú távú stratégiáját. A designer alkalmazása egyre több vállalkozás mindennapjaiban merül fel igényként – beszéljünk akár gépgyártásról, bútoriparról vagy online szolgáltatásokról –, ami azt jelenti, hogy egyre több jól képzett, nagy szakmai, elméleti és gyakorlati tudással felvértezett szakemberre van szükség.

A Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj immár több mint három évtizede járul hozzá ahhoz, hogy a fiatal és tehetséges formatervezők valós gyártási körülmények között, valós problémák megoldása során, valós élethelyzetekben bizonyítsák rátermettségüket a design világában. Büszkéek vagyunk rá, hogy idén is nyolc pályakezdő alkotónak biztosíthattunk lehetőséget a szakmai előmenetelre – bízva abban, hogy az oktatási rendszer és a piaci feladatok között mintegy hidat képező, mediátor szerepünk segítségével és természetesen az ő szakmai tevékenységük által tovább nő majd a közeljövőben a kreatívipar nemzetgazdasági jelentősége, és ezáltal a magyar termékek exportképessége és elismertsége is.

Pomázi Gyula
elnök
Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala
Magyar Formatervezési Tanács

Designers: the key players of the creative industry

Most of us experience the everyday value and benefits of design mainly through the objects and services that make our lives easier and our activities more efficient, but when we take a finely designed, beautiful object in our hands or if something catches our eye in the street, we do not think about the contribution of design to the economy. At the end of 2020, the sixth summary study – this time focusing on the years between 2013 and 2018 – was published by the Hungarian Intellectual Property Office. This publication examines the economic importance of copyright-based industries in Hungary along with the situation and performance of the domestic creative industry and its role in the national economy. One of the key statements of the study is that copyright-based industries, such as design, represented 8.7% of the national economy in 2018, and within that there was a 56% increase in the productivity of the wallpaper and carpet industry, while a 51% growth was registered in the furniture industry.

This research clearly indicates that the domestic industry has a great need for designers, who have a responsibility not only because of their significance in the national economy but also for another reason: as a result of the continuous constraint to innovate, the virtually mandatory requirement of sustainability and the globalised market, design in general has become an efficient and diverse tool in increasing competitiveness and thus determines the medium- and long-term strategies of businesses in several aspects. The idea of employing a designer is arising at more and more companies, from machine manufacturing to the furniture industry or online services, which means that there is an increasing need for highly qualified design professionals equipped with theoretical knowledge and practical experience.

For over thirty years now the László Moholy-Nagy Design Grant has enabled young and talented designers to prove themselves in the world of design under real manufacturing circumstances, solving real problems in real life situations. We are proud to have been able to provide eight designers at the start of their careers with the opportunity for professional growth. We hope that the role of the creative industry will continue to increase within the national economy thanks to our mediating role between the educational system and the markets, and of course thanks to the design activities of the grantees, and this will enhance the export value and recognition of Hungarian products.

Gyula Pomázi
president
Hungarian Intellectual Property Office
Hungarian Design Council

Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj

Az ösztöndíjról

A Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíjat több mint harminc éve, 1988-ban alapította meg a Magyar Formatervezési Tanács elődintézményének kezdeményezésére három minisztérium.

Az első ízben 1989-ben odaítélt elismerés célja az volt, hogy biztosítsa az ösztöndíjasok szakmai fejlődését, fejlessze a hazai tárgy- és környezetkultúrát, valamint hogy megkönnyítse a fiatal formatervezők pályakezdését.

Az ösztöndíj elsősorban a különböző oktatási intézményekben végzett, a formatervezés legkülönbözőbb területein aktív tervezők számára nyújt kivételes lehetőséget az iskolai évek alatt megszerzett tudás elmélyítésére, illetve annak valós gyártói körülmények közötti tesztelésére és továbbfejlesztésére, de azok számára is felbecsülhetetlen segítséget jelenthet, akik a designnal elméleti, történeti vagy más, kutatói szemléletű megközelítésben szeretnének foglalkozni.

Az ösztöndíj jelenleg az egyik legnagyobb léptékű állami mecenatúraprogram, fő finanszírozói az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala. Emellett társfinanszírozói konstrukció keretében kis- és középvállalkozások, illetve nagyvállalatok is közreműködnek az ösztöndíjprogramok megvalósításában.

A Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj ösztöndíjbizottsága, mely az év során folyamatos konzultációs lehetőséggel és szakmai kontrollal segítette az ösztöndíjasok munkáját, 2020-ban nyolc pályázónak ítélte oda egyenként 900 000 forint értékű, hat hónapra szóló ösztöndíjat. Az ő munkáikat mutatja be kiadványunk, mely egyben az ösztöndíjasok bemutatkozó kiállításának katalógusa is.

A Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíj pályázatáról további tájékoztatást a Magyar Formatervezési Tanács Irodája nyújt.

Cím: 1054 Budapest, Akadémia u. 21.

Postacím: 1438 Budapest, Pf. 415

E-mail: mfti@hipo.gov.hu

barbara.majcher@hipo.gov.hu

László Moholy-Nagy Design Grant

About the grant

The László Moholy-Nagy Design Grant was founded more than thirty years ago, in 1988, by three ministries upon the initiative of the Hungarian Design Council's legal predecessor. The objective of the grant programme, which was first awarded in 1989, was to promote the professional development of grantees, improve the domestic design and environmental culture and help young designers at the start of their careers.

The grant primarily provides an opportunity for design graduates from a wide range of fields to advance their professional knowledge and to test and further develop their ideas in collaboration with manufacturers. At the same time, it is invaluable for those who want to deal with design from a theoretical, historical or other, research-based perspective.

At the moment the grant is one of the largest-scale state support programmes with its main sponsors being the Ministry of Human Capacities and the Hungarian Intellectual Property Office, while SMEs and large businesses also contribute to the implementation of the grant programme as co-sponsors.

The committee of the László Moholy-Nagy Design Grant, which has helped the work of the grantees by providing ongoing consultation opportunities and professional monitoring, awarded the six-month grant to eight designers who will each receive a grant sum of 900 thousand forints. This publication presenting the grantees' projects is also the catalogue of their debut exhibition.

For more information about the László Moholy-Nagy Design Grant, please contact the Office of the Hungarian Design Council.
Address: 1054 Budapest, Akadémia u. 21.
Postal address: 1438 Budapest, Pf. 415
E-mail: mfti@hipo.gov.hu
barbara.majcher@hipo.gov.hu

Moholy-Nagy László Formatervezési Ösztöndíjbizottság 2020

Members of the László Moholy-Nagy Design Grant Committee 2020

Elnök Chairman

Dr. NÉMETH Edit Eur. Erg.
ergonómus, egyetemi adjunktus, Menedzsment és Üzleti Jog Tanszék, Gazdálkodástudományi Intézet, ELTE, oktatási dékánhelyettes, Gazdaságtudományi Kar, Neumann János Egyetem
ergonomist, senior lecturer, Institute of Economics, Loránd Eötvös University, deputy dean of education, Faculty of Economics, János Neumann University

Tagok Members

EINSPACH Gábor
művészettörténész, felelős kiadó, Artmagazin, igazgató, Art+Text Budapest
art historian, publisher, Artmagazin, CEO, Art+Text Budapest

HALASI Zoltán
Ferenczy Noémi-díjas grafikusművész, kreatív igazgató, Art Force Design
graphic designer, holder of the Ferenczy Noémi Award, creative director, Art Force Design

HOSSZÚ Gergely
designer, ügyvezető, tulajdonos, CO&CO Designcommunication Kft.
four-time winner of the Red Dot Design Award, CEO and owner of CO&CO Designcommunication Ltd

MASCHER Róbert DLA
formatervező, elnök, Fiatal Iparművészek Stúdiója Egyesület
designer, president, Studio of Young Designers' Association

REJKA Erika DLA
keramikumművész, főiskolai docens, Design Intézet, Kreatívipari Kar, Budapesti Metropolitan Egyetem, elnökségi tag, Fiatal Iparművészek Stúdiója Egyesület
ceramic artist, associate professor, Design Institute, Budapest Metropolitan University, board member, Studio of Young Designers' Association

SEBESTÉNY Ferenc DLA
építész, tárgy és környezettervező, egyetemi adjunktus, tanszékvezető-helyettes Rajzi és Formaismereti Tanszék, Építészmérnöki Kar, Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
architect, designer, environmental designer, senior lecturer, Department of Drawing, Faculty of Architecture, Budapest University of Technology and Economics, president, Hungarian Design Cultural Foundation

TÓTH Bori
divattervező
fashion designer

Finanszírozók képviselői Representatives of sponsor organisations

Dr. LIPP Mónika Mária
képzőművészeti referens, Közösségi Művelődési és Művészeti Főosztály, Kultúráért Felelős Államtitkárság, Emberi Erőforrások Minisztériuma
fine arts officer, Department of Community Culture and Art, State Secretariat for Culture, Ministry of Human Capacities

Szakmai partner Professional partner

MOLNÁR László Péter
ügyvezető igazgató, Maform Kft.
CEO, Maform Ltd

2020. évi ösztöndíjasok Grant holders of 2020

ANDRÁSI Edina

Lumimóza porcelánlámpa
Lumimóza porcelain lamp

GÓG Angéla DLA

Laska – magyar száraztészta határozó
és az elkészítéséhez szükséges tárggyegyüttes
Laska – Hungarian dry pasta guide
and pasta-making tools

HLATKI Dorottya

Mesmerize – archetipikus terek tapétasorozat
Mesmerize – spatial archetypes wallpaper series

NAGY Krisztina

Moduláris elemekből építkező bőrkárpit
szabászati hulladékból
Modular leather upholstery from waste material

SZALKAI Dániel

Sensorism – generatívtechnológiák fejlesztése
Sensorism – development of generative technologies

TÓTH Ádám

Sorolható belsőépítészeti struktúra
Connectible interior architectural structure

VERES Adrienn

Infinity ülóbütor
Infinity chair

VERES-VEZPRÉMI Lili

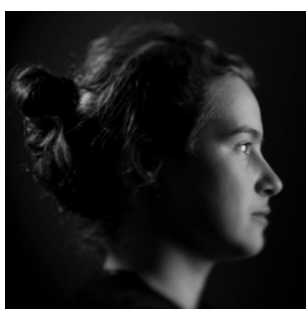
VADKERT
SAVAGE GARDEN

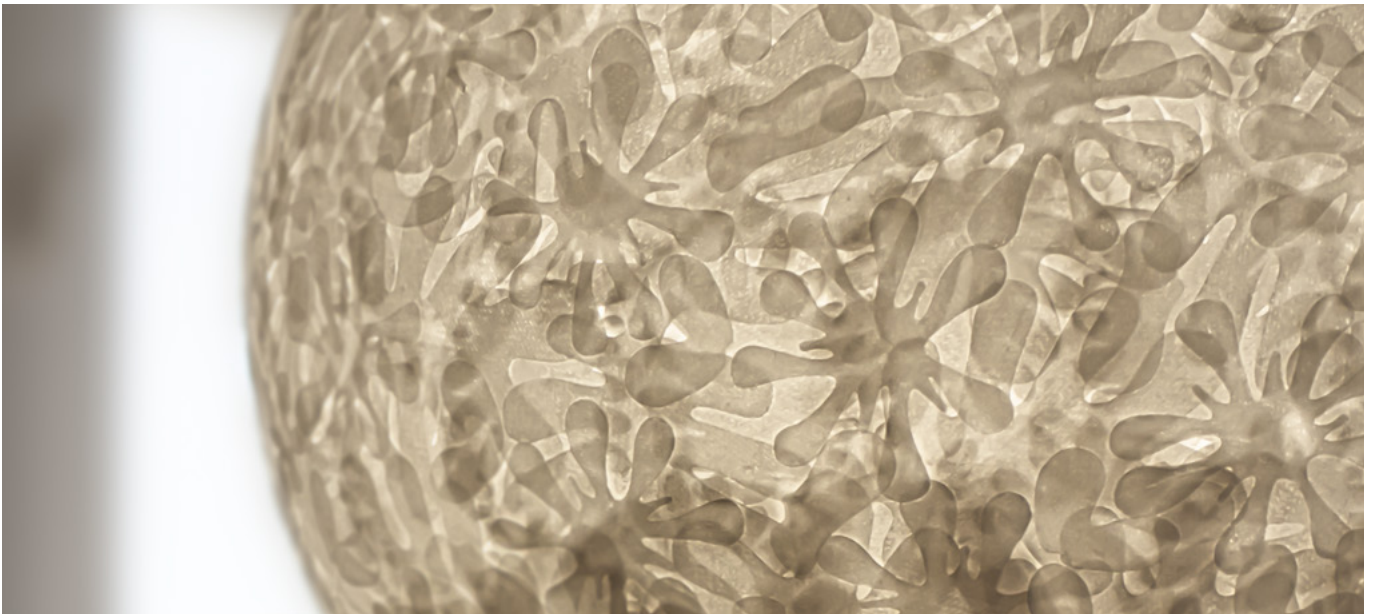
ANDRÁSI Edina

porcelántervező porcelain designer
andrasiedina@gmail.com
+3630 9634714
www.andrasiedina.hu

Lumimóza
porcelánlámpa
Lumimóza
porcelain lamp

Andrási Edina 2018 óta készíti stúdiójában kis darabszámú porcelántermékeket. Mivel kiemelten fontos számára, hogy tárgyai kitérnének a bennünket körülvevő állandó vizuális zajból, folyamatosan új technológiákkal és formákkal kísérletezik. Célja, hogy a porcelánművészetet megújítva olyan kortárs, de hosszú élettartamú tárgyakat hozzon létre, melyekkel felhasználójuk erős érzelmi kötődést alakíthat ki.

Az ösztöndíjprogram keretében az volt az alkotó célja, hogy korábbi anyagkísérleteit összegezve egy később kis példányszámban, de sorozatban gyártható lámpatest prototípusát elkészítse. Az elmúlt években végzett kísérletei nyomán olyan eljárást dolgozott ki, melynek segítségével áttetsző, réteges, nagy méretű porcelántárgyakat tud előállítani. A technika lényege, hogy a formát gipsznegatív használata nélkül, rétegről rétegre, papírból, illetve porcelánból építi fel. Mivel égetés közben a papír megsemmisül, struktúrája viszont láthatóvá válik a porcelán anyagában, a módszer számos dekorációs és personalizációs lehetőséget rejt magában.

Munkája során több formai, illetve a fenti eljáráshoz kapcsolódó anyagkísérletet követően figyelme egyre inkább a botanikus motívumok felé fordult, melyek közül végül a mimóza levelét választotta a mintázat alapjául. A technológia tökéletesítése során Andrási Edina lézervágási technikákkal, különböző szerelvényekkel és felületkezelésekkel is kísérletezett, külön figyelmet fordítva a hulladék minimalizálására. A lámpa szerelvényének kialakításában a tervezőt a Lumoconcept Kft. segítette. A folyamat eredményeként meghatározta a végtermék merevségéhez szükséges minimális rétegszámot, mely ugyanakkor a fény átteresztését sem akadályozza, valamint előkészületeket tett különböző színek alkalmazására is a jelenlegi fehér árnyalat kiegészítőjeként.

Az alkotó a közeljövőben az ösztöndíjprogram során előállított prototípus további finomítása mellett egy fali változat kialakítását is tervezi, mely – a térben való könnyebb elhelyezhetősége és ezáltal közelebről történő megfigyelhetősége okán – még finomabb és részlet gazdagabb felületek kidolgozását is lehetővé teszi.

Edina Andrási has been making porcelain products in limited numbers in her studio since 2018. As it is especially important for her to make objects stand out from among the continuous visual noise around us, she is continually experimenting with new technologies and forms. She set herself the objective of renewing porcelain art and creating contemporary and lasting objects to which their users can feel a strong attachment.

During the grant project her aim was to summarise her previous material experiments and make the prototype for a lamp body that will later be suitable for small-series production. Based on the experiments she conducted in recent years she developed a process which can be used to produce translucent large porcelain objects. The essence of her technique is to build the forms layer by layer using paper and porcelain, without using a plaster negative mould. Since the paper burns during the firing process but its structure is visibly preserved in the porcelain, this method has the potential for being applied in a wide range of decorative uses and personalisation.

After her experiments with form and materials, linked to the above technique, her attention increasingly turned to botanical motifs, of which, in the end, she chose the motif of the mimosa leaf as the basis of her pattern design. In an attempt to improve the method, Edina Andrási experimented with laser cutting techniques as well as various fittings and surface treatments, paying special attention to minimising waste. The lamp's fittings were designed in cooperation with Lumoconcept Ltd. At the end of this process she was able to determine the minimum number of layers required to achieve the desired thickness of the final product which still lets light through, and she made preparations for the application of various colours to supplement the current shade of white.

The designer is also planning to further refine the prototype she made during the grant programme and to design a wall-mounted version, which – due to it being easier to place in space and thus observe from close up – she expects to provide the opportunity to develop subtler and more detailed surfaces.

GÓG

Angéla DLA

formatervező designer
gogangela@gmail.com
+3630 6560654
gogangela.hu

Laska

– magyar
száraztészta határozó
és az elkészítéséhez
szükséges
tárgyegyüttes

Laska

– Hungarian dry
pasta guide and
pasta-making tools

Góg Angéla már egyetemi éveitől is az egyéni és kollektív emlékezet, illetve az étkezés viszony rendszereit vizsgálta különböző összefüggésekben. Aktuális projektje szintén a gasztronómiához, hagyományainkhoz és azok átörökítéséhez kapcsolódik, munkájában ugyanakkor léptékváltás figyelhető meg: a Laska projekt keretében a designer minden korábbi munkájánál komplexebb módon, minden korábbinál több szakterület bevonásával elemzi választott témáját: a száraztészta-készítés múltját, jelenét és jövőjét.

A projekt első szakaszában a magyar száraztészta-készítés hagyományait vette górcső alá, még hozzá egy mind műfaji, mind módszertani szempontból igen összetett szempontrendszer szerint, illetve néprajzi, kultúr- és ipartörténeti kutatások alapján.

Ezt követte a rendszer létrehozása: a kutatás során fellelt száraztészta-típusokat különböző szempontok (kialakítási eljárás, mód, forma, mozdulat és eszközhasználat) szerint rendezte. Az 53 tésztafajtát egy átlátható rendszerábrán mutatja be a tésztahatározó.

A projekt harmadik fázisában egy olyan otthoni használatra alkalmas száraztészta-előállító készlet prototípusát tervezte és alkotta meg, mely az elkészítési módok moduláris jellegét veszi alapul, kisebb módosításokkal sorozatgyártásra alkalmas, és egyszerre szolgálja a hagyományok megőrzését és igazodik a mai vásárlók igényeihez.

Az alkotó kiemelt célja volt, hogy a projekt végeredményeként egy könnyen használható, a mai tudatos vásárlói attitűdöknek megfelelő és a 21. századi ember életmódjához is könnyen hozzáilleszhető tárgyegyüttes jöjjön létre. Ugyancsak fontos volt számára, hogy az általa megalkotott eszköz segítségével gasztronómiai hagyományaink kifejezetten könnyen, erőfeszítés nélkül továbbvihetők legyenek. Hiánypótló, multidiszciplináris és rendkívül alapos munkájának eredménye így egyszerre az értékmegőrzés eszköze és funkcionális, kortárs esztétikai trendekhez is jól igazodó használati tárgy, melynek minden esélye megvan arra, hogy egy kellően tudatosan felépített üzleti modellel összekapcsolva nagy darabszámban értékesíthető, sikeres terméké váljon a piacon.

Angéla Góg began studying the connection between private/collective memory and gastronomy during her university years. While her grant project is also linked to gastronomy, its traditions in Hungary and passing them down to the coming generations, she took this theme to the next level: in her Laska project she analysed her grant subject – the past, present and future of making dry pasta – in a more complex and multidisciplinary way than in any other projects she had done.

In the first phase of the project she researched the traditions of making dry pasta in Hungary using a complex system of criteria extending to genres and methodology alike and using research findings in the areas of ethnography as well as cultural and industrial history.

This was followed by establishing her system: she divided the dry pastas she found during her research into groups according to multiple criteria (process and method of making, typology, movements and tools used). Her pasta encyclopaedia presents 53 pasta types in a clearly organised diagram.

In the third phase of the project the designer developed the prototype of a dry pasta-maker for home use based on the modular system of the various pasta-making methods. With some small adjustments this prototype can be made suitable for serial manufacturing. The design facilitates the preserving of traditions, while catering to the needs of today's customers.

It was a key objective of the project to create a product group that is easy to use, meets the requirements of today's conscious consumers and is adapted to the 21st-century lifestyle. Another important consideration was to design a tool that would help gastronomical traditions to be passed down easily and effortlessly. The outcome of Angéla Góg's gap-filling, multidisciplinary and outstandingly thorough project is an object of everyday use that helps preserve tradition, has practical use and satisfies the criteria of contemporary aesthetic trends. It has every chance of being marketed successfully if coupled with a systematically built-up business model.

HLATKI **Dorottya**

tervezőgrafikus graphic designer
dorottya.hlatki@gmail.com
+3670 4327872
mesmerizewallpapers.com

Mesmerize
– archetipikus terek
tapétasorozat
Mesmerize
– spatial
archetypes
wallpaper series

A szem megtévesztésén alapuló trompe-l'oeil ábrázolásnak nagy hagyománya van a művészetben, funkciója azonban évszázadokon keresztül változatlan maradt: elsősorban az alkotó mesterségbeli tudását hivatott demonstrálni, illetve kisebb részben a tér optikai tágítása a célja.

Utóbbi vetület kapcsán kezdte meg kutatását Hlatki Dorottya, akinek már korábban is érdeklődése fókuszában állt a térélmény befogadókra gyakorolt hatása. Témáját a 2020-ban megélt karanténhelyzet egyéni és kollektív tapasztalatai is új szempontokkal gazdagították, ezért egy olyan tapétarendszer kialakítását tűzte ki célul, mely egyszerre tölt be dekoratív funkciót, illetve határozottan a befogadók tudatalattijára – új jelentéstartalommal telítve egyszersmind a trompe-l'oeil műfaját is.

A tér pszichológiai hatásait vizsgálva első lépésként a különböző térelemek (ajtók, lépcsők, oszlopok stb.) szimbólumrendszeit elemezte – részben saját kutatások, részben pedig egy művészetterapeuta pszichológussal történt konzultációk során. Kutatása eredményeként bebizonyosodott számára, hogy az építészeti elemek ábrázolásával összekapcsolhatók agyunk tudatos és tudattalan részei: „Miközben agyunk törekszik arra, hogy a részleteket tartalmazó képeket kiegészítse, megértse, valamint elhelyezze magát a látszólag megváltozott téri arányok között, elindul a szimbólum tudatos és tudattalan feldolgozása is” – írja.

Második lépésként ezért egy olyan motívumrendszer kidolgozására vállalkozott, mely ezeken a szimbólumokon alapul, de kortárs grafikai nyelvezettel fogalmazódik meg. Ezt követően – tekintettel a hagyományos tapétagyártás korlátaira, illetve a személyre szabható használati tárgyak iránti növekvő igényre – a megalkotott mintákból egy olyan moduláris rendszert hozott létre, melyben a méretek, arányok, színek szabad kombinálásával szinte végtelen számú variációs lehetőséget tud kínálni a felhasználóknak. Elképzelései szerint a termék weboldalán interaktív felület segít majd a látogatóknak a tapéta testreszabásában, az elkészült tapétát pedig majd egyetlen példányban nyomtatják ki.

Az ösztöndíjprogram utolsó szakaszában az alkotó a termék piacra történő bevezetésén fáradozott webfejlesztő, marketing- és üzletfejlesztési szakemberek közreműködésével. Középtávú célja, hogy napjainkban, amikor a karanténhelyzet, az egyre kisebb alapterületű lakások, valamint a közösségi terek tekintetében egyaránt döntő jelentőségű, hogy a felhasználó hogyan érzi magát a térben, alkotása a korszellemhez több szempontból is jól igazodó darabként mielőbb piacra kerülhessen, és minél több befogadónak segítsen az egyedi térélmény megalkotásában.

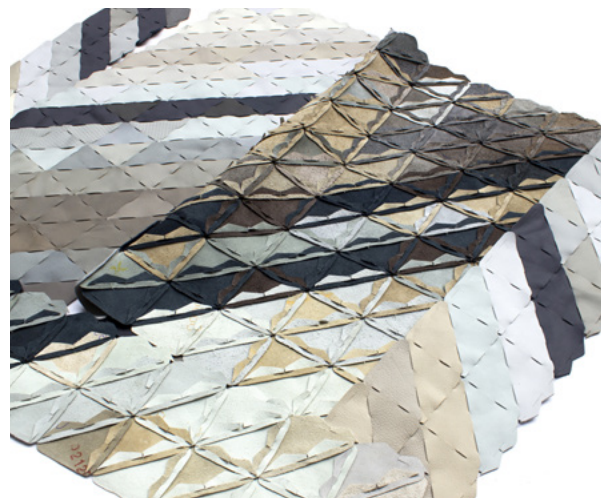
Trompe-l'oeil, a technique based on deceiving the eye, harks back to a long tradition in art, but its function has remained unchanged throughout the centuries: it was primarily used to demonstrate the given artist's craftsmanship, and, to a lesser degree, to optically expand space.

Dorottya Hlatki's project was inspired by the latter use of this technique. The effect the visual reception of space exerts on viewers was at the focus of her interest prior to this project, but this theme was enriched with new aspects during her own personal and the collective experience of the lockdown during 2020. She set herself the objective of designing a wallpaper system that would have a decorative function, while expressly targeting people's subconscious and adding new content to the genre of the trompe-l'oeil.

When studying the psychological impact of space, she first analysed the symbolic system of certain spatial elements (doors, stairs, columns, etc.) in her own research and during consultations with an art therapist. Her research revealed that the conscious and subconscious parts of our brains can be connected with the depiction of architectural elements: "While our brain is trying to supplement and make sense of images showing details as well as finding itself a place in the seemingly changed spatial relations, another process starts: the conscious and subconscious processing of symbols," she wrote.

Therefore, in the second phase of her project she set about developing a system of motifs based on these symbols but rendered in the language of contemporary graphic art. Then, being aware of the constraints of traditional wall paper manufacturing and the growing demand for customisable products of everyday use, she built up a modular system using the patterns she designed in which users can make a virtually infinite number of variations by freely combining sizes, proportions and colours. The product's planned webpage will have an interactive interface helping visitors to customise the wallpaper and their version will be printed in one single copy.

In the last phase of the grant period the designer worked on the marketing model for her product with the help of web design, marketing and business development experts. Keeping in mind how extremely important it is for people how they feel in a given space these days, be it their homes (often with very small floor areas) or communal spaces, Dorottya Hlatki's medium-term objective is to come out with a product that is well adjusted to the various aspects of contemporary reality and can be launched on the market as soon as possible, hoping it will help more and more users to create their own spatial experience.

NAGY Krisztina

textiltervező textile designer
mimikri.design@gmail.com
+3630 5115795
mimikri-design.com

**Moduláris
elemekből
építkező bőrkárpit
szabászati
hulladékból**
Modular leather
upholstery from
waste material

kivitelező manufacturer:
bútor fémváz furniture metal frame:
Redone project
redoneproject.com

A hulladékgazdálkodás egyik legizgalmasabb kortárs vetülete a különböző szabászi hulladékok újrafelhasználása. A feladat számos nehézséget rejt magában, hiszen a legkülönbözőbb formájú, méretű és színű nyesedékeket kell a folyamat során begyűjteni, tárolni, majd újrafelhasználásukat költséghatékonyan és lehetőség szerint további hulladék képzése nélkül megoldani. Még nehezebb a textilipari hulladékok közül a bőrhulladék felhasználása, hiszen ebben az esetben a tervezőknek a természetes anyag egyéb sajátosságaival – szín, vastagság, sérülések, betegségek nyomai, természetes egyenetlenségek, rostszerkezet stb. – is számolniuk kell.

Ezt a kihívásokkal teli szakterületet választotta ösztöndíja témájául Nagy Krisztina, mégpedig azzal a céllal, hogy a szabászi bőrhulladékok hatékony felhasználásával egy olyan, moduláris elemekből építkező rendszert alakítson ki, mely egyszerűen, szaktudást és gépparkot nem igénylő módon összeépíthető és -sorolható elemekből áll. Célja egy olyan bútorkárpit megalkotása volt, mely az egyenetlen méretű és formájú darabokból álló bőrhulladék adottságait figyelembe véve annak nagy felületű, nagy mennyiségű felhasználására is lehetőséget nyújt.

Munkája során a tervező első lépésként a rendszer alapját képező moduláris elem megalkotásával kísérletezett. Egyszerű, geometrikus alapformákból indult ki, melyek egymással könnyen, illetve eszközigény, varrás és szaktudás nélkül, stabilan összeilleszthetők. A mintaelemek létrehozásánál kiemelt szempontja volt, hogy azok kialakításához egyetlen stancszerszám (vágóforma) elegendő legyen. Számos kísérlet eredményeként megalkotott egy olyan formát, mely az összekapcsolhatóság szempontjainak is megfelel, és stancszerszáma is a célnak megfelelően, jól működtethető.

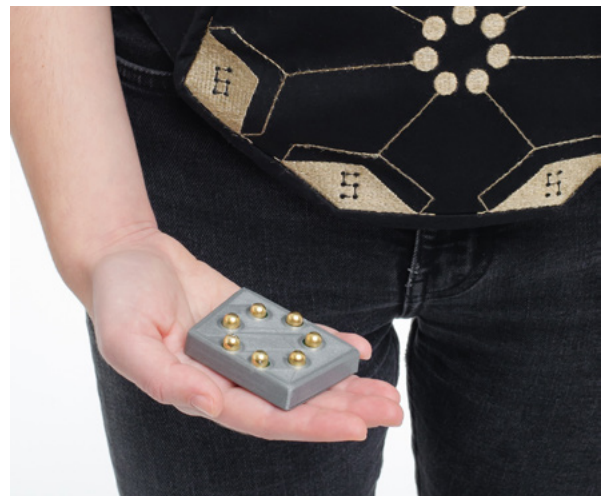
A második fázisban Nagy Krisztina egy olyan bútorkárpit előállítására tett kísérletet, mely a projekt során kidolgozott moduláris rendszeren alapul. Ehhez egy olyan rendkívül egyszerű fémvázis bútort tervezett meg és gyártatott le prototípusként, melynek formai kialakítását teljes egészében alávetette a kárpit megalkotásához kapcsolódó követelményeknek. A rendelkezésre álló vegyes színű és minőségű maradék alapanyagokból a kidolgozott stancszerszám segítségével nem kevesebb mint 772 elemet vágott ki, majd ezekből – több színkombinációs kísérletet követően – hozta létre a végső kárpitot. A bőrkárpit prototípusának megalkotása során számos kihívással szembesült – így például a sarkak, élek csomópontjait kézzel kellett pontosítani –, és több különböző továbbfejlesztési lehetőséget is felfedezett, ezért a közeljövőben a rendszer további tesztelése mellett szeretné tapasztalatait több különböző funkciójú tárgyon is kipróbálni, elmozdulva akár a divat vagy a lakberendezési kiegészítők területe felé.

One of the most inspiring areas of contemporary waste management is the recycling of tailor's waste. It is a challenging project since scraps of the most varied shapes, sizes and colours have to be collected and stored, and then their recycling must be done cost-effectively and, ideally, with zero waste. An even greater challenge is the recycling of leather waste as the designer has to deal with additional difficulties resulting from the characteristics unique to the material, such as thickness, damage, traces of illness, natural unevenness, fibre structure etc.

Krisztina Nagy chose this challenging area to be the subject of her grant project. Her aim was to find an efficient use for tailor's leather waste by developing a modular system that is easy to assemble and sequence without the need for special training or machinery. In her project she set herself the objective of designing upholstery that also provides a solution for combining scrap leather of various sizes and shapes and results in a product that can be used on large surfaces and in big quantities.

In the first stage of the design process she experimented with various techniques to develop the modular element which the system is based on. She started out from simple geometrical basic forms that can be easily and firmly fitted together and do not require special tools, sewing and expertise. A key consideration in designing the model elements was that they could be made using a single cutting tool (shape cutter). After experimenting with several elements she finally found a shape that lends itself to being easily joined and poses no difficulty when the cutter is used.

The objective in the second stage of the project was to design an upholstery based on the modular system developed in the previous stage. She designed and had a prototype made for extremely simple furniture with a metal frame fully adapted to the characteristics of the upholstery. Using the cutting tool she cut out 772 elements from the waste leather of different colours and qualities, and, after experimenting with colour combinations, she created the final design. She faced several challenges during the making of the prototype, such as refining the joints of the corners and edges by hand. She found several possible ways for further developing her design, therefore, she wants to further test the system in the near future and apply her solutions to objects other than furniture, possibly applying her system in the areas of fashion and interior design.

SZALKAI Dániel

formatervező designer
dnielszalkai@gmail.com
+3630 9565946
pthinkers.com

Sensorism
– generatív
technológiák
fejlesztése
Sensorism
– development
of generative
technologies

Az autizmus spektrumzavar egy olyan neurobiológiai fejlődési rendellenesség, amely elsősorban a társas kommunikáció, valamint a rugalmas gondolkodás és viselkedés eltéréseihez vezet. Az elmúlt évtizedekben több tekintetben is jelentős változások történtek az autizmus megítélésében, így például egyre tágabb társadalmi kontextusban vizsgáljuk, ennek köszönhetően pedig egyre inkább az életminőség, az érzelmi jólét, az önállóság és a foglalkoztatás szempontjai vetületében merül fel, melyek esetében a design döntő szerepet játszhat.

Szalkai Dániel kísérleti márkája, a Perceptual Thinkers évek óta olyan kollekciókat hoz létre, melyeket az autizmussal élők különleges érzékelési és öltözködési szokásai inspirálnak – e megközelítés ihlette legújabb, Sensorism elnevezésű projektjét is. Aktuális ösztöndíja keretében egy korábbi projektjét fejlesztette tovább, melynek középpontjában egy szenzorokkal felszerelt, hímzett kabát állt. A szenzorok innovatív technológiára épülnek, melynek alapja a fémszál, ezüstözött hímzőcérnával készült, közvetítő felületként működő minta – ennek további alkalmazási lehetőségeit vizsgálta kutatása első fázisában az alkotó.

A számos terület közül, ahol e technológia használható, választása végül egy divatkiegészítőre: az övtáskára esett. Pályázata további részében e kellék formai kialakításán, valamint annak a technológiával való kombinálásán kísérletezett azzal a céllal, hogy az eszköz egy, az autisták életminőségét javító kommunikátorként és zenei terápiás eszközként is működhessen. Tervei szerint a táskába épített szenzorok egy hozzájuk kapcsolódó telefonos applikáció segítségével több üzenet kódolására is alkalmazhatók: megérintésükkel „lefordíthatók” az autizmussal élő felhasználó érzelmei, gondolatai, érzetei, de a szenzorok akár különböző hangokkal, hangsorokkal is összeköthetők, így a táska egyedi zeneszerszámként is működhethet. Az alkotás úgy segíthet az autizmussal élőknek, hogy szenzoros stimulációval oldja meg a kommunikációs feszültségeket, emellett fejlesztheti a taktilis érzékenységet és a motoros funkciókat is. A nem autizmussal élő felhasználók számára a táska számos egyéb funkcióval felruházható: működhethet például zenei játékként, mely akár komponálási, hangrögzítési lehetőségeket is kínál, vagy akár érzékenyítő eszközként is, mely az autizmus témájához kapcsolódó edukáció praktikus kelléke lehet. Intuitív designja, ergonomiai, formai és technológiai átgondoltsága révén, illetve a hozzá kapcsolódó mobilapplikáció segítségével az ösztöndíjpályázat keretében prototípussá fejlesztett Sensorism táska későbbi alkalmazási módjainak valóban csak a felhasználó képzelete szab majd határt.

Autism spectrum disorder is a neurobiological developmental disorder that primarily affects social interaction as well as flexible thinking and behaviour. There have been significant changes in recent decades in regard to the perception of autism: for example, it is examined in ever broader social contexts, thanks to which it is increasingly approached from the perspective of the quality of life, emotional well-being, independence and employability. Design can play a crucial part in finding solutions addressed in these areas.

For years now, Dániel Szalkai's experimental brand, Perceptual Thinkers, has been designing collections inspired by the special sensory and dressing habits of autistic people. His latest project, called Sensorism, was conceived in this same spirit and is a further development of a previous project: an embroidered coat fitted with sensors. These sensors are based on an innovative technology, at the focus of which is a pattern embroidered with a silver-plated thread combined with metal-fibre, functioning as a transmitting interface. The designer explored further uses of this in the first phase of his project.

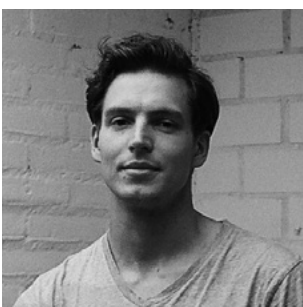
Out of the numerous areas in which this technology can be used Dániel Szalkai chose a fashion accessory: the belt bag. In the remaining part of his grant period he worked on the form of the design and experimented on combining it with the above technology in order to create an object that would function as a communicator improving the quality of life of autistic people as well as a music therapy tool. In his design sensors are built into the bag and can be used to decode a range of messages using a phone application connected to them: the emotions, thoughts and sensations of autistic people could be 'translated' by these sensors being touched. The sensors could even be coupled with various sounds and audio sequences, hence the device could be used as a unique musical instrument too. This object can help autistic people by relieving tension in communication through sensory stimulation, while developing tactile and motor skills. A number of other functions can be added to the bag for non-autistic users: it can be a musical toy with composing and sound recording features, or even as a sensitising tool introduced as a practical accessory in educational programmes connected to autism. The intuitive design as well as the ergonomical, formal and technological elaboration of the Sensorism belt bag, for which a prototype was made, and the application that comes with it provide a virtually limitless number of uses for this project.

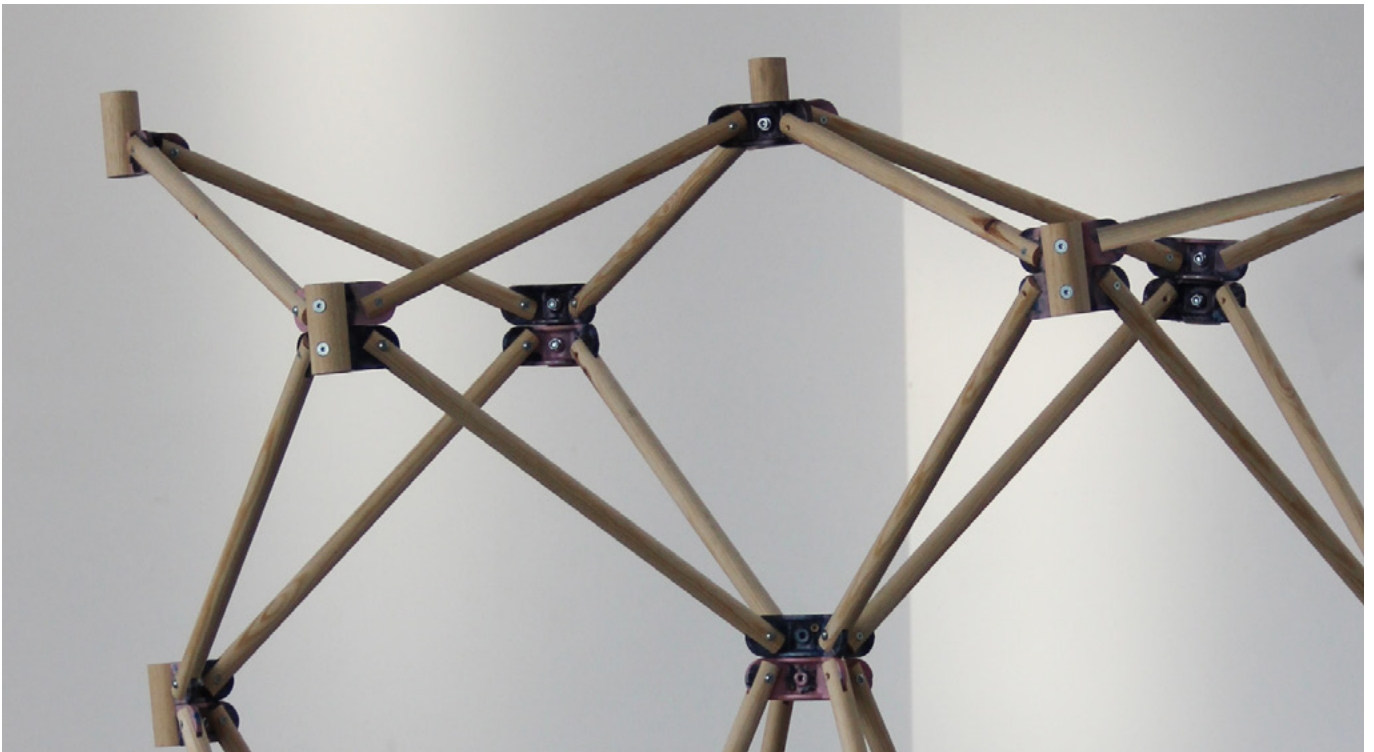

TÓTH Ádám

formatervező designer
adamtoth0808@gmail.com
+3670 7037806
instagram.com/malomstudio

**Sorolható
belsőépítészeti
struktúra**
Connectible interior
architectural
structure

Tóth Ádám ösztöndíjának időszakában egy olyan egyedülálló csomópont létrehozására tett kísérletet, mely háztartási műanyag hulladékból készül, és különböző funkciójú tárgyak összeállításában játszhat szerepet.

Egy korábbi szakmai gyakorlat adta munkája alapját, melynek során egy Graham Bell fizikus és Buckminster Fuller építész-formatervező munkássága által ihletett térbeli struktúrát épített fel. E struktúra csomópontjait vizsgálva jutott arra a felismerésre, hogy egy multifunkcionális és teherbíró csomóponti elem számos funkció ellátására alkalmas lehet, és amennyiben ez újrafelhasznált műanyagból készül, egyszersmind a körforgásos gazdaságban is jelentős szerepet tölthet be.

Első formakísérletei, illetve a stabilitás és tartósság teszteléséhez az alkotó először egy szerkezeti modellt készített, egyedileg gyártott csomóponti elemekkel. A modell már keskeny keresztmetszetű léceknél is bebizonyította, hogy az elgondolása szerint kialakított csomóponti elem erős és teherbíró struktúrát eredményez, ugyanakkor egyértelművé vált az is, hogy a forma kialakítása a fröccsöntő szerszám adottságai miatt igen nehézkes és költségigényes lenne. Ezért tovább egyszerűsített a csomópont szerkezetén azzal a céllal, hogy az kellő stabilitás mellett egyszerre négy elem összefogására is alkalmas legyen, és előállítás is költséghatékonyabbá válhasson. A végső forma kialakítását követően a csomópontokat az általa készített manuális fröccsöntő géppel állította elő, melyeknek segítségével akár tizenkét irányba sorolható szerkezet is felépíthető.

Tóth Ádám a csomóponti elem továbbfejlesztését két különböző területen tartja elképzelhetőnek: úgy látja, az elem bútorszerkezetek alapjaként is működhet, hiszen kellően stabil és erős struktúra kialakítását teszi lehetővé, ugyanakkor autonóm alkotóként nyitott a kötetlenebb, művészi megvalósítás felé is, melynek mentén munkája tetszőleges mennyiségben, irányban és formában sorolható, így építészeti léptékű, művészi vagy ipari installációk építésére is alkalmas lehet.

During his grant period Ádám Tóth sought to design a unique junction made of recycled household plastic waste that can be used to create objects with different functions.

His design is based on an earlier internship project, in which he built a structure inspired by physicist Graham Bell and architect-designer Buckminster Fuller. While examining the junctions of this structure he realised that a multifunctional and durable joining element can be suitable for using in multiple functions, and that if this element is made of recycled plastic it can play an important part in the circular economy.

Experimenting with forms and testing stability and durability, the designer first made a structural model with customised joining elements. This model confirmed even when laths with small cross-sections were used that the designed joining element will result in the building of a strong and durable structure, while it also became clear that manufacturing elements of this shape would be rather challenging and costly because of the injection moulder's parameters. This urged him to simplify the joining element and create a new design that ensures stability and can join four elements, while it can be manufactured in a more cost-effective way. After the final design was ready, Ádám Tóth made the joining elements using the injection moulder he himself had built; this joining piece was already suitable for building a structure connectible in twelve different directions.

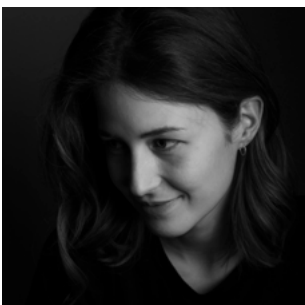
The designer envisions the further development of his project in two areas. He believes that it can function as a basic joining piece in furniture systems, since it allows the construction of stable and strong structures. In addition, as an autonomous artist himself, he is open to freer, artistic uses of his joining element, with which elements could be connected in any number, in any direction and shape, making it potentially suitable for creating artistic and industrial installations of an architectural scale.

VERES Adrienn

építész architect
architect.adriennveres@gmail.com
+3630 4476900

Infinity ülóbútor Infinity chair

Veres Adrienn építész mesterdiplomája megszerzése után, Hollandiában ismerkedett meg a világméretű műanyagválság megoldásán fáradozó Precious Plastic szervezettel, illetve az általuk népszerűsített újrahasznosító technológiákkal. Már ekkor foglalkoztatta egy saját bútorkollekció gondolata, mely teljes egészében újrafelhasznált alapanyagokból készül, ötletét pedig a Moholy-Nagy László-ösztöndíj keretén belül fejlesztette tovább.

Kollekciójának kiindulópontja egy Hollandiában megismert műanyag hulladék-feldolgozó eljárás, melynek során a megfelelően szelektált hulladékot ledarálják, majd hőrésszel táblákká alakítják. A folyamat kiemelten fontos elemei a készülékek: mindkét fázis olyan kis méretű, fémipari gépekkel zajlik, melyek kezelése nem igényel egyedi szakképzettséget, illetve megfizethetőségük okán beszerzésük és működtetésük viszonylag kis befektetést jelent, így széles körben hozzáférhető.

Az így létrejött műanyag táblákból az alkotó egy olyan lapbútor fejlesztését kezdte meg, mely forgatással és az egyik lap áthelyezésével hat különböző, kizárólag ebből az alapanyagból készült, és akár házilag is könnyen összeszerelhető bútor darabbá alakítható. Az ösztöndíj elnyerése után kutatása témáját tovább szűkítette, és egy olyan iskolabútor-rendszer létrehozását tűzte ki célul, mely a modern oktatás szempontrendszerének is megfelel, azaz lehetővé teszi a szabad mozgást, a csoportos és egyéni munkát, valamint könnyen alakítható. Elméleti és módszertani kutatásait követően Veres Adrienn tanulmányozta a hasonlóan egy alapanyagból, lapokból készülő, moduláris ülőbútorokat, valamint a hagyományos iskolabútor-modelleket is.

A következő szakaszban anyagkísérleteket folytatott, illetve ezek alapján igazította, módosította eredeti bútorterveit. Elsőként egy asztal- és székalapként is használható bakot alakított ki, ezt követte egy sáml, egy szék és egy asztal terve, végül ezek prototípusai. Távlati tervei között szerepel a kollekció további elemekkel való bővítése és a technológia lehető legjobb elsajátítása, ezt követően pedig szeretné bútorait valós körülmények között: egy osztályteremben tesztelni, hogy további finomítások után alkalmassá tegye őket a sorozatgyártásra, vagy nyílt forráskódú, bárki által előállítható terméké válhassanak.

It was after completing her MA programme in architecture that Adrienn Veres went to the Netherlands, where she heard about Precious Plastic, an organisation working on solutions for the global plastic crisis, as well as with recycling technologies it promotes. She was preoccupied with the idea of designing her own furniture collection fully made of recycled raw materials. She had the opportunity to develop her concept during her Moholy-Nagy grant.

The starting point for her collection is a plastic waste processing technology she became familiar with in the Netherlands, during which the preselected waste is shredded and heat-pressed into sheets. The crucially important element of this process is the machinery: both phases of the process use small, semi-industrial equipment the handling of which does not require special training and which can be acquired and operated at a relatively low cost, while also being widely accessible due to its reasonable price.

Using the above sheet plastic, Adrienn started working on a flat-pack furniture collection that can be easily assembled at home into six different items by rotating and replacing one of the sheets and without the need for any other raw materials. After winning the grant she narrowed down the area of her research and set herself the objective of developing a school furniture system that meets the requirements of modern education, i.e. it allows free movement, group and individual work, while being easily convertible. Following her theoretical and methodological research, she studied modular seating furniture, also made exclusively from sheets and only one type of raw material, as well as traditional school furniture models.

In the next stage of her project, she did material testing and adjusted her initial furniture designs based on the test results. Her first design was for a buck functioning as the base for a table or a chair. Then came the designs for a stool, a chair and a table, followed by the prototypes for all these. Her plans include extending the collection with new elements and mastering the technology to a professional level. After this, she would like to test her furniture in a real life setting, i.e. in a classroom, and after the necessary refinements make them suitable for serial production or make them available as open source products that can be produced/assembled by all.

VERES-VESZPRÉMI

Lili

textiltervező textile designer
liliveszpremi@gmail.com
+3630 3260651
liliveszpremi.com

VADKERT

SAVAGE GARDEN

kivitelező manufacturer:
Csaba Szőnyeg Kft.
www.csabaszonveg.hu

Veres-Veszprémi Lili aktuális ösztöndíjpályázatában a kortárs szőnyegtervezés olyan megközelítését célozza meg, amely egyszerre bír technológiai, gazdasági és esztétikai relevanciával. Célja az volt, hogy a minta- és tárgytervezés területeit kiegészítő szőnyegtervezői tudását bővítse, és hogy a tradíció és innováció egyedi ötvözése révén egyedi, művészi darabokat hozzon létre.

Korábbi munkássága révén úgy tapasztalta, hogy a szőnyeg médiumának mély kulturális jelentése és jelensége a technika határait feszegetve, az új és régi technológiák ötvözésével továbbvihető, sőt: megújítható. Ösztöndíja keretében ezért nem elsősorban a szőnyegek ornamentikus funkcióját kívánta előtérbe helyezni, hanem tágabb kontextust alkalmazott: főként a természet változó élményét, a tájban való feloldódás érzetét törekedett megragadni, melyben, ahogy írja, „korunk embere nem csupán kozmikus rendet és szabályosságot, hanem vadságot, kiszámíthatatlanságot, szertelenséget is tapasztal”. Szűkebb témájaként a kertet határozta meg, mely véleménye szerint félúton helyezkedik el a természet vadsága és az ember mesterséges világa között, miközben egy felsőbb irányító elv által megszabott rend szimbólumaként is értelmezhető.

Munkája első lépéseként Veres-Veszprémi Lili akvarelltervek formájában készítette el a tervezett szőnyegkollekciónak a mintavázlatait. A második fázisban kivitelező partnerével többszöri egyeztetést követően pontosította a gyártás részleteit: a gyárthatóság hatékonysága érdekében stilizálta, egyszerűsítette a mintázatot, majd a fonalkeverés különböző lehetőségeit vizsgálta annak érdekében, hogy a tervezett minta ne csak síkban jelenjen meg, hanem a térbe kilépve, strukturális elemként is működjön – a rojtokat például a megszokottól eltérő pontokon lépteti ki a szőnyeg testéből, továbbemelve ezáltal a mintázatot a tér többi része felé.

A folyamat utolsó lépéseként a prototípusok gyártásában segédkezett, melynek során további megfigyeléseket tett a minta és a kivitelezés lehetőségeit feltérképezve, valamint megkezdte további szőnyegmintázatok gyártásra való előkészítésének kidolgozását is.

In her grant project Lili Veres-Veszprémi pursued an approach of contemporary textile design that unites technological, economic and aesthetic relevance. Her aim was to broaden her knowledge of carpet design, an area of her work besides pattern and object design, and to create original pieces of art through combining tradition and innovation in a special way.

Based on her previous experience she discovered that carpet is a medium carrying profound cultural meaning and can be taken to new levels by testing the boundaries of the genre and melding old and new techniques; moreover, it can be renewed. This is why in her grant project she did not focus on the ornamental function of the genre but on expanding its context: she mainly wanted to capture people's changing experience of the natural world, the emotions when we become one with nature, where, to quote her own words, "contemporary man not only discovers a cosmic order and regularity but also wild, boundless and capricious aspects." Her project's narrower subject is the garden, which she believes is halfway between wild nature and man's artificial world, while it can also be seen as a symbol of order determined by a higher ordering principle.

In the first phase of her project Lili Veres-Veszprémi designed watercolour pattern sketches for her carpet collection. This was followed by a consultation phase with her manufacturing partner to clarify the details of the implementation process. In order to optimise manufacturability, she stylised and simplified the pattern, and then she looked at the possible ways of yarn blending that would allow the pattern to leave the plane and function as a spatial structural element – for example, the tassels leave the carpet body in unconventional places, thus raising the pattern up towards other points of space.

In the last phase of the project, she helped in the manufacturing of prototypes, during which she was also able to further explore the potentials inherent in the pattern and the implementation; in addition, she began to develop new carpet patterns for manufacturing.

Impresszum

Impress

A Moholy-Nagy László Formatervezési
Ösztöndíjpályázatról további tájékoztatást
a Magyar Formatervezési Tanács Irodája nyújt.

Cím: 1054 Budapest, Akadémia u. 21.
Postacím: 1438 Budapest, Pf. 415
E-mail: barbara.majcher@hipo.gov.hu,
mfti@hipo.gov.hu

Further information about the László Moholy-Nagy
Design Grant is available from the Office
of the Hungarian Design Council.

Address: H-1054 Budapest, Akadémia u. 21.
Postal address: H-1438 Budapest, Pf. 415
E-mail: barbara.majcher@hipo.gov.hu,
mfti@hipo.gov.hu

Készült az Emberi Erőforrások Minisztériuma
és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala
finanszírozásával, a Magyar Formatervezési
Tanács Irodája gondozásában.

This catalogue was sponsored by the Ministry
of Human Capacities and the Hungarian Intellectual
Property Office. The project was managed by
the Office of the Hungarian Design Council.

Szerkesztők Editors
MAJCHER Barbara
KOHUT-JANKÓ Anna

Szöveg Text
OSVÁRT Judit

Olvasószerkesztő Proofreader
SZÉKÁCS István

Angol nyelvi lektor English language proofreader
Adrian HART

Portréfotó 6. o. Portrait p. 6.
BENYUSKA Péter Levente

Eseményfotók 12-13. o.
Event photography p. 12-13.
PERNESS Norbert

Betűtípus Typeface
KATYI Ádám

Grafikai tervezés graphic design
BORBÁS Márton

Felelős kiadó Responsible publisher
POMÁZI Gyula

Nyomdai kivitelezés Printing
EPC Nyomda

Budapest, 2021

Finanszírozók Sponsors

Együttműködő partnerek Partners

